

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci

žalobce: **M. J.**
zastoupený advokátkou Mgr. MUDr. Janou Kollrossovou
sídlem náměstí Republiky 28, 301 00 Plzeň

proti

žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**
sídlem Orlická 4/2020, 130 00 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí Rozhodčího orgánu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 17. 3. 2022, agendové číslo: RO/589+590/22/Fr, sp. zn. S-SP-VZP-21-02304562-P874,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. **Předmět řízení**

1. Žalobce podal dne 1. 6. 2022 ke Krajskému soudu v Plzni žalobu proti rozhodnutí Rozhodčího orgánu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky (dále jen „žalovaná“) ze dne 17. 3. 2022, agendové číslo: RO/589+590/22/Fr, sp. zn. S-SP-VZP-21-02304562-P874 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žaloba byla z důvodu místní nepřislušnosti postoupena usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 6. 2022, č. j. 77 Ad 3/2022–11, Městskému soudu v Praze (dále jen „soud“). Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce a potvrdila platební výměry Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočka Plzeň, pobočka pro Jihočeský, Karlovarský a Plzeňský kraj (dále jen „Regionální pobočka“) č. 4940050571 a č. 2840068639 ze dne 7. 1. 2022 (dále jen „platební výměry“). Platebními výměry byla žalobci uložena povinnost zaplatit dle § 15 odst. 1 v souladu s § 28c zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pojistném na veřejné zdravotní pojištění“) dlužné pojistné ve výši 256 614 Kč (dále jen „dlužné pojistné“) a dle § 18 odst. 1 v souladu s § 28c odst. 2 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění účinném do 31. 12. 2021, penále ve výši 319 661 Kč (dále jen „penále“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Proti platebním výměrům podal žalobce v zákonné lhůtě, dne 31. 1. 2022, dvě odvolání (jejichž odůvodnění bylo totožné), kterými napadl platební výměry v celém rozsahu (dále jen „odvolání“). Řízení ve věci odvolání proti platebnímu výměru na dlužné pojistné a proti platebnímu výměru na penále žalovaná usnesením ze dne 17. 3. 2022, agendové číslo: RO/589+590/22/U/Fr, sp. zn. S-SP-VZP-21-02304562-P874, spojila z důvodu, že dlužné pojistné a penále spolu věcně souvisejí a týkají se stejného účastníka řízení.
3. *První odvolací námitkou* žalobce zpochybnil, že by k 1. 3. 2012 existoval nedoplatek na pojistném ve výši 146 193 Kč a konstatoval, že uvedené vyúčtování a následně platební výměr jsou nezákonné, zejména proto, že se jedná o pohledávku, která je promlčena, a to dle § 16 odst. 1 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, podle kterého se právo předepsat dlužné pojistné promlčuje za 10 let ode dne splatnosti. Dále žalobce ve vztahu k nedoplatku tvrzenému k 1. 3. 2012 ve výši 146 193 Kč konstatoval, že dle dokladů doložených k insolvenčnímu řízení nejsou žádné podklady, které by výši nedoplatku vysvětlovaly a ospravedlňovaly. Žalobce odkázal na své stanovisko v insolvenčním řízení, a to vyjádření dlužníka k pohledávkám ze dne 12. 2. 2019 uveřejněné ve věci Krajského soudu v Plzni, sp. zn. KSPL 51 INS 12976/2017.
4. *Ve druhé odvolací námitce* žalobce uvedl, že byl poškozen Finančním úřadem, což vedlo k jeho platební neschopnosti. V současné době je vedeno před Městským soudem v Praze řízení pod sp. zn. 73 T 3/2020 proti osobám, které odčerpaly ze společnosti, ve které byl žalobce jednatelem, prostředky, které byly Finančním úřadem zcela v rozporu s realitou a zákonnými předpisy vzaty jako příjmy žalobce. Na základě těchto údajů Finančního úřadu pak dle žalobce došla Regionální pobočka k závěru o existenci dluhu tvrzenému k 1. 3. 2012.
5. *Třetí odvolací námitkou* žalobce napadal, že insolvenční správce chybně uvedenou pohledávku (nedoplatek na pojistném ve výši 146 193 Kč) nepopřel. Dále žalobce zopakoval skutečnosti, které uplatnil v insolvenčním řízení a uvedl pohledávky, které co do pravosti, výše a pořadí zejména popírá.

6. Žalobce dále *čtvrtou odvolací námitkou* konstatoval, že dluh ke dni 1. 3. 2012 má zřejmě existovat zejména na základě výkazu nedoplatků č. 4640800050 ze dne 27. 2. 2008, kterým měla být stanovena výše dlužného pojistného za období od 1. 1. 1994 do 30. 1. 2008 a penále za stejné období. Dle žalobce je zřejmé, že tento výkaz nedoplatků může platně stanovit maximálně nedoplatky od 27. 2. 1998, nikoliv od 1. 1. 1994, protože došlo k promlčení uvedeného pojistného a tedy i k promlčení penále za stejné období.
7. V *páté odvolací námitce* žalobce oznámil, že dobytnost pohledávek bude zřejmě minimální, neboť s ohledem na probíhající konkurz a návrh na zrušení jeho živnostenského oprávnění nedosahuje žádných relevantních příjmů a je zcela nemajetný.
8. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 1. 4. 2022.
9. K *první odvolací námitce* žalovaná uvedla, že žalobce v rozporu s § 7 a § 10 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění nehradil pojistné jako osoba samostatně výdělečně činná a jako osoba bez zdanitelných příjmů. Žalobce dlouhodobě své povinnosti vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky (dále jen „VZP“) neplní, poslední úhradu na pojistném učinil dne 6. 10. 2003. Žalovaná dále popsala vzniklé pohledávky žalobce a podrobně rozepsala veškeré tituly, které byly žalobci vystaveny. Dle žalované z nich bylo zjištěno, že žalobce měl skutečně ke dni 1. 3. 2012 dluh na pojistném ve výši 146 193 Kč. K odvolací námitce promlčení pohledávek, které byly vyměřeny v roce 2008, 2009 či 2012 žalovaná uvedla, že tituly, kterými byly tyto pohledávky vyměřeny, nabyly řádně právní moci a vykonatelnosti. Pokud žalobce nesouhlasil s vyměřením pohledávek, měl se bránit opravnými prostředky v zákonných lhůtách v souladu s právní úpravou, tj. námitkami proti výkazu nedoplatků či odvoláními proti platebním výměrům.
10. Ke *druhé odvolací námitce* týkající se žalobcem tvrzeného pochybení Finančního úřadu žalovaná uvedla, že není v její kompetenci předmětnou věc přezkoumávat a je povinna vycházet ze zjištěného skutkového stavu.
11. Ke *třetí odvolací námitce* žalovaná uvedla, že na základě vykonatelných exekučních titulů jsou vedena exekuční řízení, přičemž po dobu trvání exekuce promlčecí doba neběží. Žalobce proti exekučním titulům nijak nebrojil, námitky začal uplatňovat až v rámci insolvenčního řízení a nyní v řízení o podaném odvolání proti platebním výměrům. Popření pohledávek v rámci odvolacího řízení není možné a k popření pohledávek v rámci insolvenčního řízení nedošlo, neboť insolvenční správce odmítl pohledávky popřít s odkazem na § 199 odst. 2 zák. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon“). Dle insolvenčního správce žalobce proti vykonatelným exekučním titulům nebrojil jinak, než popřením pohledávek v rámci insolvenčního řízení. Insolvenční správce proto dospěl k závěru, že věřitelé pohledávky dostatečně doložili a jedná se o kompletní exekuční tituly. K řádnému popření pravosti, výše a pořadí pohledávek nedošlo. Žalovaná není oprávněna hodnotit závěry insolvenčního soudu a insolvenčního správce a je z nich naopak povinna vycházet. Konstatování žalobce, že z jeho strany došlo k popření pohledávek a pohledávky nejsou dle jeho názoru exekučním titulem, proto neobstojí.
12. Ke *čtvrté odvolací námitce* žalovaná poznamenala, že žalobce je nyní oprávněn namítat toliko promlčení pojistného a penále za vyměřené období, tj. za období od 1. 3. 2012 do 22. 5. 2021.

S ohledem na § 16 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, kdy promlčecí lhůta k předepsání penále je 10 let, nemohlo být pojistné a penále za předmětné období promlčeno. K námitkám promlčení vztahujícím se k předešlým titulům a obdobím nelze v tomto odvolacím řízení nikterak přihlížet. Vzhledem k uvedenému považuje žalovaná za nadbytečné podrobně rozebírat námitku žalobce, že výkaz nedoplatků č. 4640800050 ze dne 27. 2. 2008 mohl platně stanovit nedoplatky od 27. 2. 1998, a nikoliv od 1. 1. 1994.

13. K *páté odvolací námitce* žalovaná uvedla, že dle § 8 odst. 5 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejném zdravotním pojištění“), nezaplatí-li plátce pojistného pojistné ve stanovené výši a včas, je příslušná zdravotní pojišťovna povinna vymáhat na dlužníkovi jeho zaplacení včetně penále. Vymáhání pojistného a penále je tak ze strany VZP zákonnou povinností a je tak obligatorní.

III. Žaloba

14. *První žalobní námitkou* žalobce namítal, že se žalovaná v napadeném rozhodnutí řádně nevypořádala se všemi námitkami, které vznesl proti platebním výměřům.
15. Dle tvrzení žalobce uvedeného ve *druhé žalobní námitce* zcela jednoznačně došlo k nezákonnému protiprávnímu předpisu původní výše dlužného pojistného a penále, které bylo promlčeno a prekludováno, a to výkazem nedoplatků č. 4640800050 ze dne 27. 2. 2008, kterým bylo vyměřeno dlužné pojistné a penále za období od 1. 1. 1994 do 31. 1. 2008, když nejméně dlužné pojistné, a tedy tím i penále za období do 31. 1. 1998 bylo v té době promlčeno a prekludováno. Dle názoru žalobce jsou proto veškerá navazující rozhodnutí zatížena chybou.
16. *Ve třetí žalobní námitce* žalobce uvedl, že se žalovaná chybně vypořádala s otázkou, jaký vliv a význam má popření pravosti, výše a pořadí pohledávek dlužníkem v rámci insolvenčního řízení.
17. *Čtvrtou žalobní námitkou* žalobce namítl, že vedle sebe neobstojí listina ze dne 25. 5. 2021, která konstatuje, že zůstatek ke dni 15. 10. 2018 činil 0 Kč, což je v příkrém rozporu s vyúčtováním právě za období od 1. 3. 2012 do 14. 10. 2018.
18. *Pátou žalobní námitkou* žalobce konstatoval, že k neplacení pojistného docházelo s ohledem na to, že se stal žalobce obětí trestné činnosti, kdy v důsledku chybného postupu Finančního úřadu, který rovněž namítal v insolvenčním řízení, došlo k jeho druhotné platební neschopnosti.
19. *V šesté žalobní námitce* žalobce uvedl, že zde není předpoklad, že by pohledávky žalované mohly být reálně uhrazeny. Z tohoto důvodu měl žalobce za to, že mělo být v rámci jeho odvolání rozhodnuto o odpisu zejména starších pohledávek a jejich příslušenství, když je zcela zřejmé, že dobytne nebudou.
20. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalované

21. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 6. 9. 2022 k *první žalobní námitce* uvedla, že se v napadeném rozhodnutí vypořádala se všemi odvolacími důvody žalobce. Žalobce ve své žalobě nezmiňuje žádné konkrétní skutečnosti, kterými by se žalovaná nezabývala.
22. Ke *druhé žalobní námitce* žalovaná poukázala na skutečnost, že tituly, kterými byly pohledávky v roce 2008, 2009 a 2012 vyměřeny, nabyly řádně právní moci a vykonatelnosti. Žalobce byl v předmětném řízení týkajícím se období od 1. 3. 2012 do 22. 5. 2021 oprávněn namítat promlčení pojistného a penále jen za toto období. Dále žalovaná s odkazem na judikaturu zdejšího soudu uvedla, že k námitkám promlčení vztahujícím se k předešlým titulům a obdobím nebylo možné v řízení nikterak přihlížet.
23. Ke *třetí žalobní námitce* žalovaná, s odkazem na judikaturu Nejvyššího soudu konstatovala, že není v její kompetenci hodnotit závěry insolvenčního soudu a insolvenčního správce a je z jejich závěrů povinna vycházet.
24. Ke *čtvrté žalobní námitce* žalovaná uvedla, že v případě probíhajícího insolvenčního řízení, je vyúčtování pojistného za kontrolované období vždy rozděleno na dobu před prohlášením úpadku, na vyúčtování po dobu průběhu úpadku a poté na dobu po skončení úpadku. Tento postup je činěn proto, že dle § 170 písm. b) insolvenčního zákona penále z dlužného pojistného přihlášeného do insolvenčního řízení nelze během insolvenčního řízení účtovat. Z uvedeného důvodu je vyčísleno pojistné a penále do dne prohlášení úpadku, přičemž tyto pohledávky byly přihlášeny do insolvenčního řízení. V souladu s výše citovaným ustanovením po dobu úpadku nabíhá penále pouze z dlužného pojistného vzniklého v průběhu insolvenčního řízení, a nikoliv z pojistného, které bylo přihláшено do insolvenčního řízení. Ve vyúčtování za období od 15. 10. 2018 do 16. 4. 2021 ze dne 25. 5. 2021 je uveden počáteční zůstatek 0 Kč z důvodu, aby bylo zřejmé, jaké penále vzniklo po dobu úpadku žalobce. Po skončení insolvenčního řízení jsou předmětem vyúčtování pojistné a penále, které vznikly po dobu trvání úpadku a případně neuspokojené pohledávky v insolvenčním řízení.
25. K *páté žalobní námitce* žalovaná upozornila, že není v její kompetenci předmětnou věc přezkoumávat a je povinna vycházet ze zjištěného skutkového stavu. Navíc žalované není znám výsledek trestního řízení. Správnímu orgánu nepřísluší přehodnocovat skutkové ani právní závěry soudů či jiných správních orgánů. Žalovaná dodala, že jako správní orgán je povinna vycházet z tzv. presumpce správnosti veřejnoprávních aktů, kdy správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci.
26. K *šesté žalobní námitce* žalovaná uvedla, že vymáhání pojistného a penále je ze strany žalované zákonnou povinností a je obligatorní. Pokud by žalovaná své pohledávky nevymáhala, postupovala by v rozporu se zákonem.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

27. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou

napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

28. O podané žalobě rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili. Soud v projednávané věci vyšel z podkladů obsažených ve správním spise, které pro posouzení a rozhodnutí věci shledal dostatečnými. Správním spisem se dokazování neprovádí [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále také jen „NSS“) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008–117, č. 2383/2011 Sb. NSS].
29. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
30. *Za období od 1. 1. 1994 do 31. 1. 2008* bylo žalobci vyměřeno dlužné pojistné ve výši 68 714 Kč a penále ve výši 47 393 Kč, a to výkazem nedoplatků č. 4640800050 ze dne 27. 2. 2008, vykonatelným dne 13. 3. 2008.
31. *Za období od 1. 2. 2008 do 31. 3. 2009* bylo žalobci vyměřeno dlužné pojistné ve výši 20 645 Kč a penále ve výši 16 850 Kč, a to výkazem nedoplatků č. 4640900522 ze dne 22. 9. 2009, vykonatelným dne 8. 10. 2009.
32. *Za období od 1. 4. 2009 do 29. 2. 2012* bylo žalobci platebním výměrem č. 4241200099 vyměřeno dlužné pojistné ve výši 56 834 Kč a platebním výměrem č. 2141200121 penále ve výši 62 750 Kč; oba platební výměry ze dne 2. 4. 2012 nabyly právní moci dne 24. 4. 2012. Platební výměr č. 4241200099 byl vykonatelný dne 24. 4. 2012 a platební výměr č. 2141200121 byl vykonatelný dne 10. 5. 2012.
33. Ve vztahu ke všem třem shora uvedeným obdobím a výkazům nedoplatků/ platebním výměrům byla Okresním soudem Plzeň-sever nařízena exekuce (č. j. 8 Nc 1975/2008-3, č. j. 7 EXE 31/2010-4 a č. j. 7 EXE 639/2012).
34. Následně bylo Regionální pobočkou při kontrole plateb *za období od 1. 3. 2012 do 22. 5. 2021* zjištěno, že pojistné nebylo žalobcem hrazeno včas a že dlužné pojistné nebylo doplaceno, proto bylo dne 14. 6. 2021 s žalobcem zahájeno správní řízení (oznámení o zahájení správního řízení ze dne 27.05.2021, č. j. VZP-21-02304562-P874).
35. Následně byly dne 25. 6. 2021 vydány platební výměry č. 4940046719 a č. 2840063167, kterými byla žalobci uložena povinnost zaplatit dlužné pojistné ve výši 197 291 Kč a penále ve výši 277 365 Kč. Proti platebním výměrům podal žalobce odvolání ze dne 12. 7. 2021. O odvolání proti platebním výměrům bylo Regionální pobočkou dle rozhodnuto tak, že oba platební výměry byly zrušeny z důvodu nesprávného stanovení výše dlužného pojistného za roky 2011 až 2017.
36. Usnesením Regionální pobočky ze dne 20. 8. 2021, č. j. VZP-21-03539226-P874, bylo správní řízení přerušeno do doby stanovení správné výše pojistného a penále, a to podáním přehledů o příjmech a výdajích osoby samostatně výdělečně činné ze strany žalobce nebo stanovením pravděpodobné výše pojistného za předmětné období. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce přes výzvy Regionální pobočky požadované přehledy nedodal, bylo Regionální pobočkou

vydáno rozhodnutí ze dne 20. 10. 2021, č. j. VZP-21-04439716-P87G o stanovení pravděpodobné výše pojistného za roky 2011 až 2017, proti kterému žalobce podal odvolání. Rozhodnutím žalované ze dne 9. 12. 2021, ag. č. RO/3391/21/Fr, bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí o stanovení pravděpodobné výše pojistného potvrzeno. Následovalo vydání platebních výměrů ze dne 7. 1. 2022, jak je již uvedeno shora.

37. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
38. Dle § 7 odst. 1 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění „*[o]soby samostatně výdělečně činné platí pojistné formou záloh na pojistné a doplatku pojistného, pokud se dále nestanoví jinak. Kde se v dalších ustanoveních hovoří o pojistném, rozumí se tím též zálohy na pojistné a doplatek pojistného.*“
39. Dle § 7 odst. 2 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění „*[o]soba samostatně výdělečně činná platí zálohy na pojistné na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc. Záloha na pojistné je splatná od prvního dne kalendářního měsíce, na který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce. Zálohy na pojistné se neplatí za kalendářní měsíce, v nichž byla osoba samostatně výdělečně činná uznána po celý kalendářní měsíc neschopnou práce, nebo jí byla nařízena karanténa podle zvláštních právních předpisů.*“
40. Dle § 10 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění „*[o]soba bez zdanitelných příjmů platí pojistné na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc. Pojistné je splatné od prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce.*“
41. Dle § 15 odst. 1 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění „*[d]lužné pojistné jsou osoby uvedené v předchozích ustanoveních povinny doplatit. Doplatek je splatný na účet té zdravotní pojišťovny, u které byla osoba pojištěna v období, za něž dluží pojistné. Pokud byla osoba pojištěna u několika zdravotních pojišťoven, je doplatek pojistného stanoven poměrně podle doby pojištění u každé zdravotní pojišťovny a je splatný na účet každé takové pojišťovny. Nedoplatky pojistného, jejichž výše v úhrnu nepřesahuje u jednoho plátce pojistného a jedné pojišťovny 200 Kč, nelze vymáhat.*“ (do 31. 12. 2021 „50 Kč“ – pozn. soudu).
42. Dle § 16 odst. 2 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění „*[p]rávo vymáhat pojistné se promlčuje ve lhůtě 10 let od právní moci platebního výměru, jímž bylo vyměřeno. Promlčecí doba neběží po dobu řízení u soudu.*“
43. Dle § 18 odst. 1 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění „*[n]ebyl-li přeplatek na pojistném vrácen příslušnou zdravotní pojišťovnou ve stanovené lhůtě (§ 14 odst. 2), je příslušná zdravotní pojišťovna ode dne následujícího po dni splatnosti do dne platby včetně povinna platit za každý den penále ve výši 0,05 % dlužné částky.*“
44. Dle § 28c odst. 2 zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění „*[p]ro penále nebo zálohy na pojistné za období od začátku března 2020 do konce srpna 2020, se do 21. září 2020 § 18 odst. 1 nepoužije. Penále za pojistné nebo za zálohu na pojistné podle věty první, které nebyly zaplacený v období podle věty první, vzniká nejdříve od 22. září 2020.*“ (do 31. 12. 2021 „penále, které je příslušenstvím pojistného“ – pozn. soudu)

45. Dle § 170 písm. b) insolvenčního zákona „[v] insolvenčním řízení se neuspokojují žádným ze způsobů řešení úpadku, není-li dále stanoveno jinak, úroky, úroky z prodlení a poplatek z prodlení z pohledávek věřitelů, které se staly splatné až po rozhodnutí o úpadku, [...]“
46. Dle § 199 odst. 2 insolvenčního zákona „[j]ako důvod popření pravosti nebo výše vykonatelné pohledávky přiznané pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu lze uplatnit jen skutečnosti, které nebyly uplatněny dlužníkem v řízení, které předcházelo vydání tohoto rozhodnutí; důvodem popření však nemůže být jiné právní posouzení věci.“
47. Dle § 8 odst. 5 zákona o veřejném zdravotním pojištění „[n]ezaplatí-li plátce pojistného pojistné ve stanovené výši a včas, je příslušná zdravotní pojišťovna povinna vymáhat na dlužníkovi jeho zaplacení včetně penále.“
48. Soud o věci uvažil následovně.
49. V první řadě soud neshledal žádné důvody pro to, aby zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, které by bránily jeho přezkoumání v rozsahu uplatněných žalobních bodů (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009–84), proto přikročil k vlastnímu přezkumu rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných námitek.
50. Soud se nejprve věnoval námitce, kterou žalobce zpochybňoval přezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů.
51. Správní soudy v minulosti nesčetněkrát judikovaly, že zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů (či pro nesrozumitelnost) skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat.
52. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů tehdy, jestliže správní orgán neuvede konkrétní důvody, o něž se jeho rozhodnutí opírá (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006 - 63, č. 1112/2007 Sb. NSS), nevypořádá se se všemi odvolacími námitkami (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71), či neuvede důvody, proč nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení a proč námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005, č. 689/2005 Sb. NSS). Nepřezkoumatelným pro nedostatek skutkových důvodů pak může být podle ustálené rozhodovací praxe rozhodnutí pro takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.
53. Za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti, z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto, která zkoumají správní úkon z jiných než žalobních důvodů (pokud by se nejednalo o případ zákonem předpokládaného přezkumu mimo rámec žalobních námitek), jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním, která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné.

54. Městský soud v Praze v tomto směru pro stručnost odkazuje na závěry vyjádřené mj. v rozsudcích Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003 - 52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004 - 73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005 - 245, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007 - 64. Uvedený přístup vychází rovněž z ustálené rozhodovací praxe Ústavního soudu (např. náleží Ústavního soudu ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, náleží Ústavního soudu ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, náleží Ústavního soudu ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, náleží Ústavního soudu ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08, náleží Ústavního soudu ze dne 14. 10. 1999, sp. zn. III. ÚS 35/99, či náleží Ústavního soudu ze dne 29. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 3606/10).
55. K *první žalobní námitce* soud dále poznamenává, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby tak v zásadě předurčuje i obsah a rozsah soudního přezkumu. Soud není oprávněn (a tím méně povinen) za žalobce domýšlet či dotvářet žalobní námitky z vlastní iniciativy. Takový postup soudu by popíral uplatnění dispoziční zásady a zasahoval by do principu rovnosti účastníků řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
56. Žalobce setrval v podané žalobě toliko v obecné rovině a nevznesl žádné konkrétní argumenty ohledně odvolacích námitek, s nimiž se žalovaná údajně neměla vypořádat, ani tyto blíže nespecifikoval. Soud proto v obdobně obecné rovině konstatuje, že neshledal, že by bylo napadené rozhodnutí v daném ohledu zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Soud ověřil, že žalovaná v napadeném rozhodnutí prezentovala své závěry způsobem, jenž nebrání jejich věcnému přezkumu soudem v tomto řízení a dostála v tomto ohledu veškerým relevantním zákonným a navazujícím judikatorním východiskům přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou jednoznačně seznatelné důvody, pro které žalovaná zamítla odvolání žalobce, jakož i úvahy, jimiž byla při posouzení jednotlivých zákonných hledisek ve svých závěrech vedena. Z ničeho naopak nevyplývá, že by se žalovaná ve skutečnosti obsahem žalobcem podaného odvolání proti platebním výměřům v celém rozsahu řádně nezabývala. Napadené rozhodnutí tak v daném směru není zatíženo vadami, které by zakládaly jeho nepřezkoumatelnost, resp. které by bránily jeho věcnému přezkumu ze strany soudu, neboť je zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaná vyšla, jak jej právně posoudila a jak se vypořádala se všemi námitkami v podaném odvolání.
57. První žalobní námitku tak soud neshledal důvodnou.
58. Ke *druhé žalobní námitce*, kterou žalobce namítal, že ve výkazu nedoplatek vydaném v roce 2008 mohlo být dlužné pojistné a penále vyměřeno jen do 31. 1. 1998 z důvodu uplynutí 10leté prekluzivní lhůty, soud uvádí, že přezkum výkazu nedoplatek, jenž se stal vykonatelným před téměř 15lety, není předmětem probíhajícího soudního řízení. Jak městský soud konstatoval již v rozsudku ze dne 11. 12. 2018, č. j. 5 Ad 17/2014-40, „[s]oud nemůže přezkoumávat zákonnost jiných minulých správních rozhodnutí, neboť ačkoli mohou tvořit základ pro nyní posuzovaný případ, jedná se o rozhodnutí, která byla samostatně soudně

přezkoumatelná. V pravomoci soudu je přitom dle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumávat zákonnost jen takových úkonů, které není možné samostatně soudně přezkoumat. Soud tak v posuzované věci nemohl přezkoumávat jiná správní rozhodnutí než rozhodnutí nyní žalobou napadené. [...] Systém nápravných prostředků v právu je nastaven s ohledem na principy efektivní a právní jistoty tak, že je nutné a možné se bránit jen vždy v rámci konkrétního případu.“

59. K obdobné otázce se vyjádřil i NSS například v rozsudku ze dne 30. 5. 2013, č. j. 6 Ads 160/2012-74, kde uzavřel, že *„[m]ěstský soud napadeným rozsudkem přezkoumával rozhodnutí žalovaného o platebním výměru z roku 2009, jenž vyměřoval penále v důsledku prodlení s ubrazením dlužného pojistného za předcházející období, zjištěného a předepsaného pravomocným platebním výměrem z roku 2005, nikoli samo rozhodnutí žalovaného o platebním výměru z roku 2005. Nejvyšší správní soud proto souhlasí se závěrem městského soudu, že soudní přezkum ohledně běhu prekluzivní lhůty podle § 16 zákona o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění se musel omezit pouze na to, zda napadený platební výměr z roku 2009, nikoli předchozí a již dávno pravomocný platební výměr z roku 2005, byl vydán v rámci pětileté promlčecí lhůty, jež počala nově běžet právě od právní moci platebního výměru z roku 2005. [...] Platební výměr z roku 2005 nabyl právní moci a svědčí mu presumpce správnosti a zákonnosti. Proměnil se titul pohledávky spočívající v dlužném pojistném – stala se pohledávkou ex actu, tj. z pravomocného rozhodnutí; na penále předepsané platebním výměrem z roku 2009 tak lze nahlížet jako na penále za dobu od nesplnění povinnosti uložené tímto již nezrušitelným a nepřezkoumatelným rozhodnutím, nikoli jako na penále za dobu od nesplnění původní zákonné povinnosti. Nejvyšší správní soud je přesvědčen, že i kdyby byl onen platební výměr nezákonným v důsledku promlčení, resp. prekluze pojistného, nelze jej již pro nevyčerpání procesních prostředků nápravy odklidit, [...]“*
60. Pokud tedy žalobce nesouhlasil s vyměřením pohledávek předcházejícími rozhodnutími, měl se bránit opravnými prostředky v zákonných lhůtách v souladu s právní úpravou, tedy námitkami proti výkazu nedoplatků či odvoláními proti platebním výměrům. V rámci předmětného řízení již soud k námitce promlčení vztahující se k výkazu nedoplatků č. 4640800050 ze dne 27. 2. 2008 přihlížet nemůže. Soud proto shledal druhou žalobní nedůvodnou. Nadto lze poznamenat, že promlčecí lhůta 10 let byla přijata novelizací zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění účinnou od 1. 12. 2011, do uvedené novelizace činila tato lhůta 5 let.
61. Ke třetí žalobní námitce soud z veřejně dostupných dokumentů v insolvenčním rejstříku ověřil, že insolvenční správce odmítl žalobcem uvedené pohledávky popřít s odkazem na § 199 odst. 2 insolvenčního zákona. Z obsahu insolvenčního rejstříku je zřejmé, že věřitelé pohledávky dostatečně doložili a jedná se o kompletní exekuční tituly, k jejichž popření neměl insolvenční správce důvod.
62. Dle judikatury NSS nespadá přezkum rozhodnutí insolvenčního správce pod pravomoc správních soudů: *„[d]o insolvenčního řízení jakožto řízení probíhajícího před civilními soudy, nemohou zasahovat soudy správní. Šlo by o řešení nejen nesystematické, ale byl by tak popřen požadavek rozumné úpravy práv, pakliže by byl nastolen stav, kdy by nezávisle na sobě mohly probíhat spory o popření pohledávky před civilními soudy a současně přezkum „rozhodnutí“ insolvenčního správce o uznání pohledávky jednoho věřitele ke správní žalobě konkurujících věřitelů, a to „uvnitř“ neukončeného insolvenčního řízení. Jelikož však Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že insolvenční zákon umožňuje a požaduje, aby při přezkumu pohledávek nad*

insolvenčním správcem kontrolu vykonával právě insolvenční soud, je potřeba dát přednost tomuto řešení, které je navíc i v souladu s účelem a logikou právní úpravy insolvenčního řízení.“ [srov. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2014, č. j. 1 As 4/2010 – 115 (v dané věci šlo o přezkum popření pohledávky věřitelem iniciovaný jiným věřitelem, závěr o absenci pravomoci správních soudů je však aplikovatelný i na nyní posuzovanou věc)].

63. Soud proto uzavírá, že průběh insolvenčního řízení vedeného u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. KSPL 51 INS 12976/2017 ani nepopření pohledávek insolvenčním správcem v rámci insolvenčního řízení nejsou předmětem přezkumu vymezeným žalobou napadeným rozhodnutím. Rozhodování insolvenčního správce v rámci insolvenčního řízení není rozhodováním správního orgánu v oblasti veřejné správy ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., proti jeho rozhodnutí se proto ani nelze bránit žalobou dle § 65 s. ř. s. S ohledem na shora uvedené neshledal soud třetí žalobní námitku důvodnou.
64. Rovněž *čtvrté žalobní námitce*, v níž žalobce napadal rozpor mezi vyúčtováním ze dne 25. 5. 2021, které konstatuje, že zůstatek ke dni 15. 10. 2018 činil 0 Kč, a vyúčtováním za období od 1. 3. 2012 do 14. 10. 2018, soud nepřisvědčil. S ohledem na ustanovení § 170 písm. b) insolvenčního zákona, dle kterého se v insolvenčním řízení „*neuspokojují žádným ze způsobů řešení úpadku, není-li dále stanoveno jinak, úroky, úroky z prodlení a poplatek z prodlení z pohledávek věřitelů, které se staly splatné až po rozhodnutí o úpadku, [...]*“, je zřejmá potřeba oddělit ve vyúčtování dobu před prohlášením úpadku, dobu průběhu úpadku a poté dobu po skončení úpadku, a to z důvodu, že po dobu úpadku nabíhá penále pouze z dlužného pojistného vzniklého v průběhu insolvenčního řízení, a nikoliv z pojistného, které bylo přihlášeno do insolvenčního řízení. Z obsahu správního spisu je proto zcela zjevné, jaká je výše žalobcem dlužného pojistného i penále a uvedení zůstatku 0 Kč ve vyúčtování ze dne 25. 5. 2021, je pouze praktickým řešením (převedením) shora uvedeného ustanovení insolvenčního zákona do způsobu vedení vyúčtování.
65. K *páté a šesté žalobní námitce*, kterými žalobce poukazoval, že v důsledku chybného postupu Finančního úřadu, který rovněž namítal v insolvenčním řízení, došlo k jeho druhotné platební neschopnosti a že zde není předpoklad, že by pohledávky žalované mohly být reálně uhrazeny, soud souhrnně uvádí, že předmětem soudního řízení je přezkum žalobou napadeného rozhodnutí, nikoliv důvodů, které vedly k druhotné platební neschopnosti žalobce (pátá žalobní námitka) či otázky dobytosti pohledávek uvedených v napadeném rozhodnutí (šestá žalobní námitka). Soud proto neshledal ani tyto žalobní námitky relevantními.
66. Na závěr soud konstatuje, že žalobcem uplatněné *žalobní námitky dva, tři, pět a šest* byly žalobcem uplatněny již v odvolacím řízení, přičemž žalovaná se s těmito námitkami řádně a komplexně vypořádala v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jelikož soud považuje vypořádání zmíněných námitek ze strany žalované za věcně správné a zákonné, odkazuje ve zbytku na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 3. 2013, č.j. 2 Afs 37/2012-47, a ze dne 30. 6. 2014, č.j. 8 Azs 71/2014-49). Tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 - 60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze

dne 27. 7. 2011, sp.zn. II. ÚS 752/10, a usnesení téhož soudu ze dne 6. 6. 2013, sp.zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp.zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp.zn. IV. ÚS 2266/12, ze dne 15. 10. 2013, sp.zn. IV. ÚS 3391/12 atd.).

VI. Závěr a náklady řízení

67. Na základě všech shora uvedených skutečností městský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
68. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byla úspěšná žalovaná, které však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. listopadu 2023

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu